

عنوان مقاله:

رابطه تمایز یافتگی خود از طریق نقش واسطه ای شفقت به خود بر سبک های عشق ورزشی در دانشجویان متاهل

محل انتشار:

دومین کنگره جهانی یافته های نوین در سلامت علوم بهداشتی و علوم تربیتی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

ماندانا محمودجانلو - استادیار، گروه روانشناسی، موسسه آموزش عالی صنعتی مازندران، بابل، مازندران، ایران

محمد رضا دباغ - کارشناس ارشد، گروه روانشناسی، موسسه آموزش عالی سنا، ساری، مازندران، ایران

هانیه فرضی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، پردیس علوم و تحقیقات آیت الله آملی، آمل، مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه تمایز یافتگی خود و سبک های عشق ورزشی با نقش میانجی گری شفقت به خود در دانشجویان متاهل انجام شد. پژوهش از لحاظ هدف، بنیادی و از لحاظ ماهیت اجرا همبستگی مبتنی بر معادلات ساختاری بود. جامعه آماری این پژوهش، شامل کلیه دانشجویان متاهل دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱ بودند که تعداد ۲۰۰ نفر با روش نمونه گیری هدفمند به عنوان نمونه انتخاب شدند. از پرسشنامه تمایز یافتگی (DSI) اسکورون و فریدلندر (۱۹۹۸)؛ شفقت به خود (SCS) ریس و همکاران (۲۰۱۱) و نگرش به عشق (LAS) هندریک و هندریک (۱۹۸۶) برای جمع آوری داده ها استفاده گردید. داده های جمع آوری شده با استفاده از معادلات ساختاری در نرم افزار AMOS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان داد خودشفقت ورزشی بر عشق رمانتیک، واقع گرایانه و فداکارانه رابطه مثبت و بر عشق شهوانی رابطه منفی معناداری داشته است. همچنین تمایز یافتگی خود بر خودشفقت ورزشی و سبک های عشق رمانتیک، دوستانه، واقع گرایانه و فداکارانه رابطه مثبت و بر سبک های عشق بازیگرانه و شهوانی رابطه منفی داشته است. نتایج معادلات ساختاری نشان داد تمایز یافتگی خود از طریق متغیر میانجی خودشفقت ورزشی بر عشق های رمانتیک، واقع گرایانه، شهوانی و فداکارانه دانشجویان متاهل رابطه غیرمستقیم و مثبت معناداری دارد.

کلمات کلیدی:

تمایز یافتگی خود، سبک های عشق ورزشی، شفقت به خود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2053411>

